

פרשת אחרי – שישי

(ו) איש איש אל־כל־שאר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ אֲנִי יְהוָה:
 ו גבר גבר לכל קריב בסריה, לא תקרבון לגלאה עריא: אנא, יי.

רש"י א לא תקרבו: להזהיר הנקבה כזכר, לכך נאמר לשון רבים. אני ה': נאמן לשלם שכר:

(ז) עֲרוֹת אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגַּלֶּה אִמְךָ הוּא לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹתֶיהָ:
 ז ערית אבונך וערית אמך, לא תגלי: אמך היא, לא תגלי עריתה.

רש"י א ערות אביך: זו אשת אביך. או אינו אלא כמשמעו? נאמר כאן: "ערות אביך", ונאמר להלן (ויקרא, כ): "ערות אביו גלה". מה להלן אשת אביו, אף כאן אשת אביו. וערות אמך: להביא אמו שאינה אשת אביו:

(ח) עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבִיךָ לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא:
 ח ערית אתת אבונך, לא תגלי: עריתא דאבונך, היא.

רש"י א ערות אשת־אביך: לרבות לאחר מיתה:

(ט) עֲרוֹת אֲחוֹתֶךָ בַּת־אֲבִיךָ או בַּת־אִמְךָ מוֹלֶדֶת בֵּית או מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹתֶיהָ:
 ט ערית אחתך בת אבונך, או בת אמך, דילידא מן אבונך מן אתא אחרי, או מן אמך מן גבר אחרן לא תגלי, עריתהון.

רש"י א בת־אביך: אף בת אנוסה כמשמע. מולדת בית או מולדת חוץ: בין שאומרים לו לאביך: קים את אמה, ובין שאומרים לו: הוצא את אמה, כגון: ממזרת, או נתינה:

(י) עֲרוֹת בַּת־בְּנֶךָ או בַּת־בְּתִיךָ לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹתֶיהָ הִנֵּה:
 י ערית בת בך או בת ברתך, לא תגלי עריתהון: ארי עריתך, אנין.

רש"י א ערות בת־בנך וגו': בביתו מאנוסתו הכתוב מדבר. ובתו ובת בתו מאשתו אנו למדין מ"ערות אשה ובתה" שנאמר בהן "לא תגלה", בין שהיא ממנו, בין שהיא מאיש אחר. ערות בת־בנך: קל וחמר לבתך, אלא לפי שאין מזהירין מן הדין, למדוקה מגזרה שוה במסכת יבמות:

(יא) עֲרוֹת בַּת־אִשְׁת־אֲבִיךָ מוֹלֶדֶת אֲבִיךָ אֲחוֹתֶךָ הוּא לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹתֶיהָ:
 יא ערית בת אתת אבונך, דילידא מן אבונך, אחתך היא לא תגלי, עריתה.

רש"י א ערות בת־אשת אביך: למד שאינו חייב על אחותו משפחה ונכרית, לכך נאמר: בת־אשת אביך, בראויה לקדושין:

(יב) עֲרוֹת אֲחוֹת־אֲבִיךָ לֹא תִגַּלֶּה שָׂאֵר אֲבִיךָ הוּא:
 יב ערית אחת אבונך, לא תגלי: קריבת אבונך, היא.

(יג) עֲרוֹת אֲחוֹת־אִמְךָ לֹא תִגַּלֶּה כִּי־שָׂאֵר אִמְךָ הוּא:
 יג ערית אחת אמך, לא תגלי: ארי קריבת אמך, היא.

(יד) עֲרוֹת אֲחִי־אֲבִיךָ לֹא תִגַּלֶּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דִּתְתֶּךָ הוּא:
 יד ערית אחבונך, לא תגלי: לאתתיה לא תקרב, אתת אחבונך היא.

רש"י א ערות אחי־אביך לא תגלה: ומה היא ערותו? "אל־אשתו לא תקרב":

(טו) עֲרוֹת כַּלְתֶּךָ לֹא תִגַּלֶּה אִשְׁת־בְּנֶךָ הוּא לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹתֶיהָ:
 טו ערית כלתך, לא תגלי: אתת בך היא, לא תגלי עריתה.

רש"י א אשת בנך הוא: לא אמרתי אלא בשיש לבנך אישות בה, פרט לאנוסה, ושפחה ונכרית:

(טז) עֲרוֹת אִשְׁת־אֲחִיךָ לֹא תִגַּלֶּה עֲרוֹת אֲחִיךָ הוּא:
 טז ערית אתת אחונך, לא תגלי: עריתא דאחונך, היא.

(יז) עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגַּלֶּה אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוֹתֶיהָ שְׂאֵרָה הִנֵּה זָמָה הוּא:
 יז ערית אתתא וברתה, לא תגלי: ית בת ברה וית בת ברתה, לא תסב לגלאה עריתה קריבן אנין, עיצת חטין היא.

רש"י א ערות אשה ובתה: לא אסר הכתוב אלא על־ידי נשואי הראשונה, לכך נאמר: "לא תקח", לשון קיחה, וכן לענין הענש: "אשר יקח את־אשה ואת־אמה" (ויקרא, כ), לשון קיחה, אבל אנס אשה, מתר לשא בתה. שארה הנזה: קרובות זו לזו. זמה: עצה, כתרנגומו: "עצת חטאין", שיצרף יועצף לחטא:

(יח) וְאִשָּׁה אֶל־אֲחִתָּהּ לֹא תִקַּח לְצֹרֵר לְגִלּוֹת עֲרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ בַּחֲיָהּ:
 יח ואתתא עם אחתה, לא תסב: לאעקא לה, לגלאה עריתה עלה בחייהא.

רש"י א אל־אחיתה: שתייהן כאחת. לצרר: לשון צרה, לעשות את זו צרה לזו. בחייה: למדך שאם גרשה לא ישא את אחותה כל זמן שהיא בחיים:

(יט) וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתֶיהָ:
 יט ולאאתתא, בריחוק סאובתה לא תקרב, לגלאה עריתהא.

(כ) וְאֶל־אִשְׁת־עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׂכִבְתְּךָ לְזֹרַע לְטַמְאָתָהּ בֵּה:
 כ ובאתת, חברך לא תתין שכבתך, לזרעא: לאסתאבא בה.

(כא) וּמִזְרַעְךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמִּלֵּךְ וְלֹא תַחֲלֹל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:
 כא ומזרעך לא תתין להעביר למלך ולא תחלל את־שם אלהיך אני יהוה:

רש"י א למלך: עבודת אלילים היא ששמה 'מלך', וזו היא עבודתה, שמוסר בנו לכמרים, ועושין שתי מדורות גדולות ומעבירין את הבן ברגליו בין שתי מדורות האש. לא־תתן: זו היא מסירתו לכמרים. להעביר למלך: זו העברת האש: